

Casa carrer del Pont , 58 i 60

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carrer del Pont núm. 58
Emplaçament Al final del carrer del Pont fent mitgera amb la finca núm. 56
Alçada: 582

Coordenades:

Latitud: 42.101046428027
Longitud: 2.2198847764084
UTM Est (X): 435494
UTM Nord (Y): 4661290

Classificació

Número de fitxa 08237 - 65
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Façana que conserva encara els trets i caràcter original de la casa malgrat que estigui completament abandonada amb el revestiment caigut i després, algunes obertures alterades i modificades, les de les golfes tapiades i la coberta en mals estat. Caldria fer una neteja i un sanjement per recuperar la fisonomia original

Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 5615702DG3651N0001OL
Autoria de la fitxa Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa: dc., 05/07/2023 - 01:54

Descripció

Casa entre mitgeres conservada a la part nord del carrer del Pont fora de l'emplaçament de l'antic portal del pont en una mena de raval o barri extramurs desenvolupat a costat de l'antic camí ral i delimitat per l'antic portal del Pont i el mateix Pont damunt del Ter. Ocupa la clàssica parella de casa gremial entre mitgeres formada per una planta rectangular i amb la façana que mira al carrer del Pont i la part del darrere al carrer de les Roques. La composició de la façana és ordenada i geomètrica amb un predomini del massís respecte el buit. Consta d'una planta baixa on s'obren dues portes, una amb reixa i gelosia de ventilació d'accés als habitatges i una segona d'entrada a un local comercial. La primera coronada en arc rebaixat conserva encara la fàbrica original de maó ceràmic tipus totxo. La segona en canvi està molt reformada. Damunt seu i coincidint amb el primer pis s'obren dues finestres que paren antigues balconeres coronades en arc rebaixat i amb els muntants també de maó ceràmic de la mateixa factura que la planta baixa. Emmarquen una tercera obertura també de maó i coronada en arc de mig punt, avui paredada. La darrera planta hi ha tres finestres també paredades o antigues eixides o assecadors. L'aparell és de maçoneria de pedres mal treballades i picades barrejades amb fragments de maó i totxo cuit. Els brancals de les obertures també són de maó.

Observacions:

Sembla correspon a una antiga adoberia o molí bata amb les obertures per als assecadors de les pells a la part de dalt. Tant la tipologia arquitectònica com la composició de les obertures en façana ens fan pensar en una edificació de tipus industrial que no pas amb un habitatge ja que no guarda cap mena de relació amb els edificis dels entorns. Recorda les adoberies de Vic, Torelló entre altres.

Història

No hem trobat masses referències històriques que facin al·lusió en aquesta finca ja que no ens surt esmentada en cap de les fonts escrites consultades (cuaderno de liquidaciones y amillaramiento de 1862. AMQ) ni tampoc en els censos consultats de l'arxiu del castell de Montesquiú i publicats per Joan Serrallonga en el seu llibre (Serrallonga Urquidí, J; 1998. Apèndix 2 i 3). "Llibre d'arrendaments 1781 carpeta 15", "carta del Mostassaf" i la carpeta 17 "registro general de vesanas de los años 1828-30". No obstant això i segons el que ens comenta Serrallonga aquest edifici com molts altres del nucli antic de Sant Quirze de Besora formava part d'un dels molts telers, obradors i teixidors que es van instal·lar a la vila al llarg del segle XVI a XVIII. Serrallonga documenta 37 pareires, 20 teixidors de llana, tres molins drapers a mans dels Ginestet, famílies vassalles i càrrecs de confiança del comte de Santa Coloma, de la mateixa manera que els Bruch, Vinyes i Ginestet... i controlats sota les ordes i directrius d'un mateix gremi de teixidors. Entre 1770 i 1790 el comte de Santa Coloma, propietari dels molins bataners de Sant Quirze imposa que hauran de teixir i batre peces tant de Sant Quirze com dels pobles del voltant tot i que el gremi de teixidors ho impedia. i en tal efecte sorgeixen bandositats i enfrontaments com a símbol de la crisi que el sector patia. Tot i així l'activitat llanera continuava sent pròspera. Ho testimonia el fet que el 1770 el pareire Font i Palau compra una casa al carrer del Pont, Josep Ginestet lloga el molí draper i Agustina Serrallonga continua fent funcionar l'altre molí draper de Sant Quirze. Ente el 1787 i 1789 es documenta un plet entre els teixidors de Sant Quirze i els de Borredà ja que hi havia peces que es manufacturaven en aquella vila berguedana i fora del control del gremi. A finals del segle XVIII s'evidencia una crisi en el comerç i manufactura de la llana i un creixement de la filatura i del cotó que donaran pas a una font d'ingressos i que serà el símbol econòmic del segle XIX. Així doncs molts dels antics batans es reconvertiran en noves fàbriques tèxtils per acollir els nous telers aprofitant la mateixa infraestructura hidràulica dels vells molins i donant pas a les noves fàbriques tèxtils. Així doncs molts dels antics obradors erigits al llarg del carrer del

Pont seran abandonats i reconvertits en habitatges per acollir els nous treballadors de les futures fàbriques tèxtils

Bibliografia

SERRALLONGA URQUIDI, JOAN; 1998. Sant Quirze de Besora. De 1714 a l'actualitat. Eumo editorila

AMQ. "cuaderno de liquidaciones y amillaramineto" 1862

ACM."Llibre d'arrendaments 1781 carpeta 15

ACM "registro general de vesanas de los años 1828-30". Carpeta 17

